

rencestyrelsen, som ikke kan stilles til ansvar demokratisk. Er det rigtigt? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Vil Enhedslisten gøre noget for, at det forholdsvis, at man – som det påpeges i det høringssvar, som ligger fra Aalborg Kommune – end ikke kan lave interne kommunale strukturtilpasninger uden at skulle betale afgift, i alt fald elimineres, inden Enhedslisten trykker endeligt – grønt – på knapperne for det her lovforslag?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Til det sidste kan jeg sige, at vi selvfølgelig vil gå ind i en drøftelse af, hvordan man kan sikre, at det her ikke får nogen u hensigtsmæssige konsekvenser. For jeg er da sådan set enig i, at et af problemerne ved det her jo kan være, at fordi vi bliver tvunget til at lave sådan en lovgivning – og jeg mener sådan set, det er kommunernes eget ansvar, at vi bliver tvunget til det – så kan vi jo godt risikere, at vi kommer til at lave indgreb nogle steder, hvor det ikke var hensigten. Der synes jeg selvfølgelig, at vi skal gennemgå det lovforslag, der ligger her, meget nøje for at undgå det, og det har jeg da også forstået på ministeren og de øvrige forligspartier at man er indstillet på.

Så vil jeg med hensyn til prisfastsættelsen på vand og salg af vand, hvor hr. Johs. Poulsen taler meget om demokrati, sige, at realiteten jo er, at der findes ganske mange kommuner, hvor ikke alle borgere er tilknyttet det vandværk, det handler om; nogle steder er man tilknyttet forskellige. Der kan det jo godt være sådan, at nogle politiske strømninger måske kunne have en interesse i at påføre de mennesker, som var tilknyttet vandværket, udgifter og så på den måde give dem, der ikke var tilknyttet vandværket, en fordel. Det kunne have været begrundelsen for, at Venstreborgmesteren i Svendborg syntes, det var sådan en god idé at sælge vandet og tjene nogle penge, der kunne bruges til at tilfredsstille ikke mindst hans vælgeres interesser.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Per Clausen. Så bliver det miljøministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Lovforslaget her er første trin i opfølgningen af det brede politiske forlig, som alle Folketingets partier indgik den 1. februar. Alle partier, undta-

gen altså Det Radikale Venstre, er enige om, at de store værdier, som forbrugerne har opsparet i vandsektoren, så vidt muligt skal komme vand- og spildevandsforsyningen til gode, og at de ikke skal bruges på alt muligt andet.

Det er altså det, der er kernen i den aftale, alle vi andre er enige om, og det er så det, som jeg synes den radikale ordfører nu med alverdens sofisterier sådan forsøger at kamouflere lidt. Man kan sige meget om Det Radikale Venstres anden vej, men særlig lige er den i hvert fald ikke.

Når vi så har taget fat på det her dellovforslag og kommer med det allerede nu, er det jo for at forhindre, at kommunerne sælger deres vand- eller spildevandsforsyning, før den samlede lovgivning om vandsektoren er på plads, og det kan af en række tekniske grunde først ske til efteråret.

For jo så at forhindre frasalg under Folketingets arbejde med forslaget gælder kravet om modregning altså allerede fra dette lovforslags fremsættelse, og det var som bekendt den 1. februar 2006. Af den grund har lovforslaget heller ikke været i høring, men der har i stedet for været høring efter fremsættelsen, og der kan godt være nogle småjusteringer og nogle præciseringer, som det vil være en naturlig følge at inddrage efter den høringsfrist, der nu har været.

Situationen er jo altså den, at selv om det er forbrugerne, som har opbygget den kapital, der ligger i de kommunale forsyninger, er det kommunerne, der ejer dem, og de kan disponere over indtægterne ved et eventuelt salg.

Der er kommuner, som har arbejdet på at sælge deres vand- eller spildevandsforsyning til selskaber, som ejes af kommunen selv, for at få værdierne over i kommunekassen. Det prøvenu, kommunerne kan få ved det, vil i givet fald blive betalt af forbrugerne i form af højere vandpriser.

Det var ikke en udvikling, man havde i tankerne, da den gældende lovgivning blev udformet, men det ser ud til at være lovligt. Så det kræver altså en lovændring at gøre noget ved det.

Kl. 17.10

Det er da indlysende u hensigtsmæssigt, og regeringen foreslår derfor at indføre en modregning i kommunens bloktilskud på 40 eller 60 pct. – alt afhængigt af hvordan man gør det – af den indtægt, kommunen har ved salg af sin vandforsyning, så den økonomiske gevinst, det økonomiske incitament til at gøre det altså bliver mindre.